

Besvar for de fremmede Søfarende, at de ombord i deres Skibe skulle iagttage Bestemmelserne om det paa Færverne gjældende og ellers med det danske overensstemmende Maal- og Vægtsystem.

§ 9 har Udvalget søgt at lægge under Kongens Afgjørelse en heel Deel Sager, der trænge til Ordning, og til hvis Bedømmelse det vil være vanskeligt for Rigsdagen at erhverve de fornødne detaillerede Oplysninger. Man har nemlig især frygtet for, at, naar Rigsdagen gjorde Fordring paa umiddelbart at deeltage i Lovgivningsmagtens Udøvelse med Hensyn til disse Sager, kunde derved foranlediges en større Tidspilde, end Sagen var værd. Med Hensyn til flere af de deromhandlede Anliggender er det ønskeligt, at de blive ordnede snarest muligt, og man har derfor troet, at man med al Tryghed kunde overlade det til Regjeringen, til Kongen, at give disse Bestemmelser, efter at have indhentet Betænkning fra Lagthinget. Det er jo, som bekendt, meget almindeligt i andre Lande, at saadanne Forhold, som det her omhandlede, afgjøres eller reguleres ved afstedet Lovgivningsmyndighed. I England afgjøres saaledes de allerfleste Forhold vedkommende Colonierne og Bilande ved Geheimeraadsbeslutninger, udgaaede fra Kronen, uden at have passeret Parlamentet; men naturligviis har Parlamentet Ret til, til enhver Tid at give en Lov, som hæver en saadan Bestemmelse; i Almindelighed er det imidlertid overladt til Kronen at lovgive derom efter Forhandling med de locale Autoriteter. Iu endog saa om Forhold i Landet selv overlades det hyppigt til enkelte Autoriteter at træffe saadanne regulerende Bestemmelser. Det er netop Tilfældet der med Dvarantainevæsenet. Præsidenten i Minister- eller Geheimeraadet kan ved eet Medlem give Bestemmelser om Foranstaltninger mod Cholera, og lignende Bestemmelser gjælde ogsaa der for andre Dvarantaineanliggender. Vi kjende ogsaa her en saadan afstedet Myndighed i visse Lodssager, hvor Marineministeriet udøver en saadan Myndighed, og Generaltoldkammeret har fra ældre Tid en lignende Myndighed, som nu er gaaet over til Indenrigsministeriet, til at approbere

Gabnetaxter. Der synes altsaa Intet at være imod at lægge saadanne Sagers Afgjørelse i Regjeringens Haand, efter at have hørt den locale Autoritet paa Færverne, som der jo allerede er givet en særlig Indskyldelse i lignende Sager, navnlig om Landingssteder, og der er kun forbeholdt, at Anordningen skal fremlægges for Rigsdagen, for at den kan komme til dennes Kundskab, i Righed med hvad der er bestemt i Colonialloven for de vestindiske Besiddelser; man vil jo da, efter at have gjort sig bekendt dermed, kunne fremkomme enten med en Interpellation eller med et saadant Lovforslag, som man maatte finde sig foranlediget til at fremsætte, for at tilvejebringe en Forandring i de trufne Bestemmelser, forsaavidt man ikke maatte billige disse.

N. Winther: Naar man sammenligner § 5 i Udvalgets Forslag med de tilsvarende Paragrapher i det af mig fremsatte Forslag, nemlig §§ 10 og 11, vil man maaskee forundre sig over, at jeg har frasaldet mit oprindelige Forslag; thi det vil findes, at det af mig fremsatte Forslags §§ 10 og 11 indeholde langt flere Indskrænkninger i Handelen, end Udvalgets Forslags § 5. Grunden til, at jeg gjorde det ommeldte Forslag i §§ 10 og 11, var imidlertid den, at jeg søgte at holde mig saa nær som muligt til Lagthinget, fordi jeg levede i det Haab, at det paa denne Maade kunde være muligt at bringe Forslaget igjennem, idet det da maaskee kunde vinde Regjeringens Bistand. Men, da Udvalget meente, at disse Indskrænkninger være for store, kunde jeg naturligviis ikke overtale mig til at holde fast ved Noget, der ikke stemmede med mine egne Anskuelse. Jeg veg saameget hellere tilbage fra Lagthingets Anskuelse i saa Henseende, som det udtrykkeligt hedder i Udvalgets Forslags § 9, at Forholdet med Hensyn til Brandevæsnæringen paa Færverne, hvormed der var bestemt Noget i mit Udkast § 11, kunde ordnes af Regjeringen, efterat Lagthinget var hørt. Med Hensyn til denne Bestemmelse, nemlig § 9, kan jeg ikke nægte, at det vilde have tiltalt mig mere, om Bestemmelsen havde været af samme Indhold, som den Bestemmelse i den første Skolelov, hvor det hedder, at adskillige Bestemmelser kunne forandres